

АНОТАЦІЯ

Кубік О. Є. Ансамблеве мистецтво бандуристів України та діаспори: історія, теорія, виконавська практика – Кваліфікаційна наукова праця на правах рукопису.

Дисертація на здобуття ступеня доктора філософії з галузі знань 02 Культура і мистецтво зі спеціальності 025 Музичне мистецтво. – Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника, Міністерство освіти і науки України. – Івано-Франківськ, 2023.

Дисертацію присвячено системному дослідженню ансамблевого бандурного мистецтва в Україні та за кордоном у динаміці його розвитку упродовж ХХ – початку ХХІ ст. *Мета* дисертаційної роботи – системний аналіз формування та розвитку ансамблевих форм бандурного мистецтва в Україні та за кордоном крізь призму їх творчих здобутків. Для реалізації поставленої мети передбачено виконання наступних завдань: 1) проаналізувати джерельну базу проблематики роботи; 2) дослідити історичні етапи розвитку ансамблевого мистецтва бандуристів в Україні та за її межами; 3) здійснити класифікацію та типологізацію ансамблів у бандурному мистецтві; 4) висвітлити аспекти теорії і практики колективного бандурного виконавства у його регіональних проявах, зокрема на прикладі Прикарпаття; 5) охарактеризувати складові ансамблевого бандурного мистецтва на рівнях інструментарію, репертуару, виконавської стилістики; 6) визначити основні напрями і динаміку розвитку репертуару ансамблів бандуристів на різних історичних етапах; 7) проаналізувати виконавську практику ансамблів бандуристів України та діаспори (концертні тематичні програми, звукозаписи, конкурсно-фестивальний рух).

Об'єктом дисертаційної роботи виступає бандурне мистецтво як складова музичної культури України та українського зарубіжжя. *Предметом* дослідження є динаміка розвитку ансамблевого мистецтва бандуристів України та діаспори у взаємодії його складових – інструментарію,

композиторської та диригентської творчості, концертного виконавства і звукозапису, творчих і освітніх методик.

Хронологічні межі дослідження – ХХ – початок ХХІ століть. Географічні межі – територія України, країни Західної Європи, Північної та Південної Америки, Австралія, де функціонували бандурні осередки. У дисертації застосовано взаємодію таких підходів і методів дослідження: *історичний підхід* – у систематизації хронологічних етапів та типологічних форм в різні історичні періоди розвитку ансамблевого бандурного мистецтва; *системний підхід* – у створенні комплексного дослідження ансамблевого мистецтва бандуристів на рівні аналізу інструментарію, співацьких голосів, виконавського рівня ансамблевої бандурної гри; *соціокультурний* – у визначенні специфіки суспільно-політичних та історико-культурних аспектів впливу на динаміку розвитку ансамблевого мистецтва бандуристів; *порівняльний* – у синхронізації перебігу розвитку і здобутків ансамблевого мистецтва бандуристів в Україні та країнах зарубіжжя; *джерелознавчий* – для аналізу писемних джерел, звукових та візуальних матеріалів; *аналітичний* – в опрацюванні мистецтвознавчої, історичної та культурологічної літератури з проблематики роботи. В основі *емпіричних методів дослідження*, що використані в дисертації, – *спостереження, інтерв'ю* – прослуховування аудіо та відеоробіт ансамблів бандуристів України та діаспори, спілкування з керівниками та учасниками колективів бандуристів, авторами обробок, перекладів, композицій. *Специфічними методами* у дисертації стали *органологічний аналіз* – інструментарію камерних ансамблів та капел, а також *виконавський аналіз* – щодо виконання творів різножанрового репертуару ансамблевими бандурними формами (дуети, тріо, капели, ін. мішані ансамблі та оркестри).

Наукова новизна дисертаційної роботи полягає у комплексному дослідженні поставленої проблеми, де *вперше*: класифіковано однорідні ансамблі бандуристів за кількістю виконавців (камерні колективи і капели), типами інструментарію (київсько-чернігівським і харківським), жанрами репертуару (інструментальні та вокально-інструментальні), виконавською

стилістикою; проведено типологізацію мішаних колективних форм бандуристів (за участю академічних та народних інструментів); узагальнено тенденції розвитку дуетної та капельної форми ансамблевого мистецтва бандуристів; визначено критерії виконавської оцінки ансамблевого мистецтва бандуристів; введено до наукового обігу аналіз регіональних творчих здобутків колективів України; також *додовнено*: визначення репертуарних тенденцій в ансамблевому виконавстві бандуристів; систематизацію здобутків ансамблевих колективів української діаспори; аналіз розвитку звукозаписної діяльності бандуристів України та зарубіжжя; у роботі *знайшло продовження*: аналіз виконавських здобутків бандурних колективів України та зарубіжжя на рівні творчих досягнень їх керівників, диригентів, солістів; визначення засад обробки та аранжування для різних типів ансамблів бандуристів.

Теоретичне значення роботи полягає у системному вивченні ансамблевого бандурного мистецтва в Україні та за її межами, типологізації форм колективного виконавства, аналізу репертуарних тенденцій народно-інструментального мистецтва, композиторської творчості, методики і практики аранжування, обробки, компонування для ансамблів бандуристів.

Практичне значення результатів дослідження обумовлюється новизною положень, які висвітлені у дисертації. Матеріали дослідження можуть використовуватися дослідниками бандурного мистецтва у подальших наукових пошуках, у навчальному процесі закладів початкової, передфахової та вищої освіти музичного та мистецького спрямування, виконавській діяльності колективів. Також результати дослідження можуть застосовуватися на лекційних і практичних заняттях з проблематики народно-інструментального виконавства; капели бандуристів; ансамблевого класу; для матеріалів конференцій і круглих столів, для радіо- й телепередач.

У I розділі розглянуто перехід від кобзарського (сольного) виконання до бандурного ансамблевого, визначено історико-культурологічні передумови виникнення колективного виконавства бандуристів і його паралельний розвиток, поряд із сольним, аж до сьогодення. Проаналізовані джерелознавчі та методологічні аспекти дослідження бандурного мистецтва України та

діаспори, зокрема його ансамблевих форм, творчості колективів, диригентів, композиторів.

II розділ присвячено історично-хронологічному розгляду динаміки розвитку ансамблевого мистецтва бандуристів. Здійснено класифікацію типів та видів ансамблів бандуристів в Україні та зарубіжжі. Визначено основні тенденції академізації, що сприяли розвитку ансамблевого мистецтва, проаналізовано діяльність провідних камерних ансамблів (дуетів – «Бандурна розмова», «Діалоги», «Аритмія», «Amogoso», дует у складі Ірини Сиротюк (баян) та Тетяни Гордійчук (бандура), V&V Project та ін.; тріо – «Дніпрянка», «Дивоструни», «Мальви», «Пектораль», «Етніка», «Квітана», тріо у складі Ю. Китастого, В. Мішалова, П. Писаренка та ін.; квартетів – «Львів'янки», «Гердан», «Даніель» та ін.; секстетів – «Орнамент», «Сонячна струна», «Шпилясті кобзарі» та ін.), експериментальних камерних ансамблів за участю бандури («Цимбандо», «Трое Zilla», «Krut», «Тінь сонця», «KoloYolo», «Три кроки в ніч») та великих колективів в Україні (Національна заслужена капела бандуристів ім. Г. Майбороди, Івано-Франківська муніципальна капела бандуристів, Капела бандуристів ім. О. Вересая Чернігівського філармонійного центру) та діаспорі (Капела бандуристів імені Т. Шевченка, Канадська капела бандуристів, молодіжна капела бандуристів «Золоті струни» та ін.).

У матеріалах III розділу здійснено аналіз конкурсно-фестивального руху бандуристів, зокрема його ансамлевої складової, звукозаписної діяльності, специфіки формування репертуару для ансамблів на основі авторської творчості, здійснення перекладів (аранжування) та обробок.

Порівняно із сольним бандурним музикуванням, колективне (ансамблеве) бандурне виконавство функціонує з XX ст. Перші ансамблі кобзарів-бандуристів були створені Гнатом Хоткевичем в рамках підготовки концертів XII Археологічного з'їзду (Харків, 1902 р.). В основному, це були чоловічі однорідні бандурні та мішані народно-інструментальні ансамблі. Репертуар таких колективів складався переважно з обробок українських народних пісень, духовної музики, псалмів, кантів. Переважали в ансамблях

інструменти харківського зразка та застосовувався харківський тип гри. В процесі еволюції бандурного ансамблевого виконавства значно видозмінюється інструментарій, збагачується репертуар.

Завдяки засадам класифікації, вибору факторів (параметрів) здійснено типологізацію ансамблів бандуристів. Зокрема, диференційовано за *жанровими і кількісними показниками*: інструментальні та вокально-інструментальні, синтезовані ансамблі бандуристів, які в свою чергу поділяються на форми (малі та великі). До *малих бандурних ансамблевих форм* належать – дуети, тріо, квартети, квінтети, секстети і т. д., до *великих* – ансамблі (склад від 10 людей, капели, оркестрові групи). Ансамблі також систематизовано за критеріями *гендерного складу учасників* (чоловічі, жіночі, дитячі, мішані), *використаного інструментарію* (однорідного чи мішаного), поєднання бандури з тембрально-спорідненим народним інструментом чи з тембрально-протилежним народним інструментом, із класичним інструментами, експериментальний синтез з інструментами різного походження); *характеру побутування* (автентичні, академічні, аматорські й професійні, вуличні); *соціокультурними характеристиками* (сімейні, навчальні, викладацькі); *за характером формування репертуару*; *за місцем знаходження* (Україна, діаспора); *за виконавською формою* (академічною, естрадною).

Поступово формуються основні напрями репертуару колективів бандуристів, що активно розвиваються упродовж ХХ – початку ХХІ ст.: обробки українських народних пісень, у т. ч. колядки і щедрівки, аранжування української та зарубіжної музики, оригінальні композиторські твори, композиції а сарелла, кавери на світові хіти. Значне місце у ансамблевій творчості бандуристів почали займати твори оригінального характеру композиторів України та української діаспори. Окремо розглянуто приклади та тенденції розвитку кожної із груп ансамблевого репертуару, зокрема композиторська й перекладацька творчість для ансамблів О. Герасименко, Г. Китастого, Р. Лісової, Ю. Олійника, Г. Хоткевича, ін.

Ключові слова: бандура, бандурне мистецтво України та української

діаспори, ансамбль бандуристів, ансамблеве мистецтво, музична культура України та української діаспори, академізація, композиторська творчість для бандури, бандурне виконавство, жанрово-стильові характеристики, фольклорні традиції, обробка, аранжування, конкурсно-фестивальний рух, техніка гри на бандурі, звукозаписи.

SUMMARY

Kubik O. Ye. Ensemble Art of Bandura Players of Ukraine and the Diaspora: History, Theory, Performance Practice. – Qualification Scientific Work on the Rights of a Manuscript.

Dissertation Thesis for the Degree of Doctor of Philosophy in the Area of Knowledge 02 Culture and Art in the Speciality 025 Musical Art. – Vasyl Stefanyk Precarpathian National University, Ministry of Education and Science of Ukraine. – Ivano-Frankivsk, 2023.

The dissertation thesis is devoted to a systematic study of ensemble bandura art in Ukraine and abroad in the dynamics of its development during the twentieth and early twenty-first centuries. *The purpose of the dissertation thesis is a systematic analysis of the formation and development of ensemble forms of bandura art in Ukraine and abroad through the prism of their creative achievements. To achieve the purpose, the following tasks were envisaged: 1) to analyse the scientific information sources of the work; 2) to study the historical stages of the development of bandura ensemble art in Ukraine and abroad; 3) to classify and typologise ensembles in bandura art; 4) to highlight aspects of the theory and practice of collective bandura performance in its regional manifestations, in particular on the example of the Precarpathian region; 5) to characterise the components of ensemble bandura art at the levels of instrumentation, repertoire, and performance style; 6) to determine the main directions and dynamics of the repertoire development of bandura ensembles at different historical stages; 7) to analyse the performance practice of bandura ensembles of Ukraine and the diaspora (concert thematic programmes, sound recordings, competition and festival movement).*

The object of the dissertation thesis is bandura art as a component of the musical culture of Ukraine and the Ukrainian diaspora. The subject of the research is the development dynamics of ensemble art of bandura players of Ukraine and the diaspora in the interaction of its components – instruments, composer and conductor creativity, concert performance and recording, creative and educational methods.

The chronological boundaries of the study are the twentieth and early twenty-first centuries. *Geographical boundaries* are the territory of Ukraine, Western Europe, North and South America, Australia.

The interaction of the following approaches and research methods were used in the dissertation thesis: *historical approach* – in systematising the chronological stages and typological forms in different historical periods of the development of ensemble bandura art; *systematic approach* – in performing a comprehensive study of ensemble bandura art in terms of analysis of instruments, singing voices, and the performance level of ensemble bandura playing; *socio-cultural approach* – in determining the specifics of socio-political, historical and cultural aspects of influence on the dynamics of ensemble development; *comparative* – in synchrony with the course of development and achievements of the ensemble art of bandurists in Ukraine and foreign countries; *source study approach* – for the analysis of written sources, audio and visual materials; *analytical* – in processing the art, historical and cultural literature. The empirical research methods used in the thesis were based on observation, interviews, listening to audio and video pieces by bandura ensembles of Ukraine and the diaspora, communication with leaders and members of bandura ensembles, authors of arrangements, translations, and compositions. The specific methods used in the dissertation thesis were organological analysis of the instruments of chamber ensembles and bandurist choirs, as well as performance analysis of the performance of pieces of various genres of the repertoire by ensemble bandura forms (duets, trios, bandurist choirs, other mixed ensembles and orchestras).

The scientific novelty of the dissertation thesis is a comprehensive study of the subject matter as for the first time the homogeneous bandura ensembles have been classified by the number of performers (chamber groups and bandurist choirs), types of instruments (Kyiv-Chernihiv and Kharkiv instruments), repertoire genres

(instrumental and vocal-instrumental), and performance style; the typology of mixed bandura ensembles (with the participation of academic and folk instruments) has been carried out; the trends in the development of duet and choir forms of bandura ensemble art have been generalized; the criteria for the performance evaluation of bandura ensemble art have been determined; the analysis of regional creative achievements of Ukrainian bands has been introduced into scientific circulation; the determination of repertoire trends in bandurists performance; systematisation of the achievements of bandura ensembles of the Ukrainian diaspora; analysis of the development of recording activities of bandura players in Ukraine and abroad have been updated; the work continues the analysis of performance achievements of bandura ensembles of Ukraine and abroad in terms of creative achievements of their leaders, conductors, soloists; determination of the principles of processing and arrangement for different types of bandura ensembles.

The theoretical significance of the work lies in the systematic study of ensemble bandura art in Ukraine and abroad, typology of forms of collective performance, analysis of repertoire trends in folk-instrumental art, compositional creativity, methods and practice of arrangement, processing, and composition for bandura ensembles.

The practical significance of the research results is due to the novelty of the provisions presented in the thesis. The research materials can be used by researchers of bandura art in further scientific research, in the educational process of primary, pre-professional and higher music and art education institutions, and in the performance activities of ensembles. Also, the results of the research can be used in lectures and practical classes devoted to the issues of folk-instrumental performance; bandurist choirs; ensemble classes; for conference proceedings and round tables, for radio and television broadcasts.

Section I examines the transition from kobza (solo) performance to bandura ensemble performance, identifies the historical and cultural prerequisites for the emergence of bandura ensemble performance and its parallel development, along with solo performance, up to the present day. The author analyses the source and

methodological aspects of the study of bandura art in Ukraine and the diaspora, in particular its ensemble forms, the work of bands, conductors, and composers.

Section II is devoted to the historical and chronological consideration of the dynamics of the development of bandura ensemble art. The types and kinds of bandura ensembles in Ukraine and abroad are classified. The main trends of academicisation that contributed to the development of ensemble art are identified, the activities of leading chamber ensembles (duets – «Bandurna Rozmova», «Dialohy», «Arytmia», «Amoroso», a duet consisting of Iryna Syrotiuk (button accordion) and Tetiana Hordiichuk (bandura), B&B Project, etc.; trios – «Dniprianka», «Dyvostruny», «Malvy», «Pektoral», «Ethnika», «Kvitana», a trio consisting of Yu. Kytastyi, V. Mishalow, P Pysarenko, etc.; quartets – «Lvivianka», «Gerdan», «Daniel», etc.; sextets – «Ornament», «Soniachna Struna», «Shpychasti Kobzar»”, etc.), experimental chamber ensembles with the participation of bandura («Tymbando», «Troye Zilla», «Krut», «Tin Sontsia», «KoloYolo», «Try Kroky v Nich») and large ensembles in Ukraine (National Honored Chapel of Bandura-Players of Ukraine named after H. Maiboroda, Ivano-Frankivsk Municipal Chapel of Bandura-Players, O. Veresai Chapel Bandura-Players of Chernihiv Philharmonic Centre) and the diaspora (Taras Shevchenko Ukrainian Bandurist Chorus of North America, Canadian Bandurist Capella, Zoloti Struny – Ukrainian Youth Bandura Capella, etc.).

The materials in Section III analyse the competition and festival movement of bandura players, in particular its ensemble component, recording activities, the specifics of forming repertoire for ensembles based on the author’s creativity, translations (arrangements) and arrangements.

Compared to solo bandura playing, collective (ensemble) bandura performance has been functioning since the twentieth century. The first ensembles of kobzars-bandura players were created by Hnat Khotkevych as part of the preparation for the concerts of the XII Archaeological Congress (Kharkiv, 1902). These were mostly male homogeneous bandura and mixed folk-instrumental ensembles. The repertoire of such groups consisted mainly of arrangements of Ukrainian folk songs, sacred music, psalms, and cantos. The ensembles were

dominated by instruments of the Kharkiv type and used the Kharkiv type of playing. In the course of the evolution of bandura ensemble performance, the instrumentation has been significantly modified and the repertoire has been enriched.

Due to the principles of classification, selection of factors (parameters), the typology of bandurist ensembles has been carried out. In particular, they have been differentiated by genre and quantitative indicators: instrumental and vocal-instrumental, synthesised bandura ensembles, which have been divided into forms (small and large). The small bandura ensemble forms include duets, trios, quartets, quintets, sextets, etc., while the large ones include ensembles (consisting of 10 people or more, capellas, orchestral groups). The ensembles have been systematised by the criteria of gender composition of the participants (male, female, children, mixed), the instruments used (homogeneous or mixed), the combination of bandura with a timbre-related folk instrument or with a timbre-opposite folk instrument, with classical instruments, experimental synthesis with instruments of different origins); by the nature of their use (authentic, academic, amateur and professional, street); by socio-cultural characteristics (family, educational, professional); by the nature of repertoire formation; by location (Ukraine, diaspora); by performance form (academic, pop).

The main directions of the repertoire of bandura ensembles, which have been actively developing during the twentieth and early twenty-first centuries, are gradually being formed: arrangements of Ukrainian folk songs, including carols and shchedrivkas, arrangements of Ukrainian and foreign music, original compositions, a capella compositions, and covers of world hits. Original works by composers of Ukraine and the Ukrainian diaspora take a significant place in the ensemble work of bandura players. Examples and trends in the development of each of the groups of ensemble repertoire have been considered separately, including compositions and arrangements for ensembles by O. Herasymenko, H. Kytasty, R. Lisova, Yu. Oliinyk, H. Khotkevych, and others.

Key words: bandura, bandura art of Ukraine and the Ukrainian diaspora, bandura ensemble, ensemble art, musical culture of Ukraine and the Ukrainian diaspora, academisation, composing for the bandura, bandura performance, genre

and style characteristics, folk traditions, processing, arrangement, competition and festival movement, bandura playing technique, sound recordings.

СПИСОК ПУБЛІКАЦІЙ ЗА ТЕМОЮ ДИСЕРТАЦІЇ

У фахових виданнях України категорії «Б»

1. Кубік О. Є. Специфіка розвитку ансамблевого бандурного мистецтва Прикарпаття: історико-виконавський аспект. *Актуальні питання гуманітарних наук: міжвузівський збірник наукових праць молодих вчених Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка / [редактори-упорядники М. Пантюк, А. Душний, І. Зимомря].* Дрогобич: Видавничий дім «Гельветика», 2020. Вип. 28. Том 5. 280 с. С. 127–133.

DOI <https://doi.org/10.24919/2308-4863.5/28.208907>

URL: <http://www.aphn-journal.in.ua/28-5-2020>

2. Кубік О. Є. Специфіка дуету як ансамблевої форми сучасного бандурного мистецтва. *Музичне мистецтво і культура, 1(31), 2020. С. 42–56.*

DOI <https://doi.org/10.31723/2524-0447-2020-31-1-4>

URL: <https://music-art-and-culture.com/index.php/music-art-and-culture-journal/issue/view/17>

3. Кубік О. Є. Ансамблеве бандурне мистецтво в середовищі української діаспори: культурно-історичні аспекти розвитку. *Наукові записки Національного університету «Острозька академія». Серія «Історичні науки».* Острог, 2020. №. 31. С. 220–225.

DOI <https://doi.org/https://doi.org/10.25264/2409-6806-2020-31-220-225>

URL: <https://idud.oa.edu.ua/naukovi-zapysky-31/>

4. Кубік О. Є. Національна заслужена капела бандуристів ім. Г. Майбороди – провідний мистецький колектив України: історія функціонування та пріоритетні засади формування репертуару. *Вісник НАККІМ.* Київ, 2023.

DOI: <https://doi.org/10.32461/2226-3209.3.2023.289854>

URL: <https://journals.uran.ua/visnyknakkkim>

В іноземних наукових періодичних виданнях

5. Дутчак В. Г., Кубік О. Є. Специфіка розвитку бандурного ансамблевого мистецтва в середовищі української діаспори ХХ – початку ХХІ століття. *KELM (Knowledge, Education, Law, Management)*. № 2(38), 2021_Vol. 1.

DOI <https://doi.org/10.51647/kelm.2021.2.1.12>

URL: <https://kelmczasopisma.com/en/jornal/54>

6. Кубік О. Є. Ансамбль бандуристів як культурно-мистецьке явище ХХ – початку ХХІ століття. *Dialog der Sprachen – Dialog der Kulturen. Die Ukraine aus globaler Sicht. Збірник наукових статей. XI. Internationale virtuelle Konferenz der Ukrainistik, München 29. Oktober – 1. November 2020 = Діалог мов – діалог культур. Україна і світ. XI Міжнародна наукова Інтернет-конференція з україністики* (Novikova, Olena; Schweier, Ulrich (eds.) Hildesheim; München: Georg Olms Verlag; Universitätsbibliothek der Ludwig-Maximilians-Universität, 2021. С. 567–576.

DOI <https://doi.org/10.5282/ubm/epub.77877>

URL: <https://epub.ub.uni-muenchen.de/77877/>

7. Кубік О. Є. Жанрово-тематичні пріоритети ансамблевого репертуару бандуристів України та зарубіжжя. *Moderní aspekty vědy: XXV. Díl mezinárodní kolektivní monografie.* Česká republika: Mezinárodní Ekonomický Institut s.r.o., 2022. С. 354–372.

URL: <http://perspectives.pp.ua/index.php/np/mono>

Матеріали та тези наукових конференцій

8. Кубік О. Традиційна лебійська мова кобзарів і лірників: історія та сучасність. *Традиційні музичні інструменти кобзарів і лірників: Матеріали науково-практичної конференції з міжнародною участю.* упоряд. К. П. Черемський. Харків. Видавець Олександр Савчук; НЦНК «Музей Івана Гончара», 2017. С. 160–168. URL:

http://library.kpi.kharkov.ua/files/new_postupleniya/trmuin.pdf

9. Кубік О. Є. Лебійська мова кобзарів як засіб комунікації: історія і сучасність. *Народно-інструментальне мистецтво на зламі ХХ-ХХІ століть: збірник матеріалів та тез ХІІ-ї міжнародної науково-практичної конференції* / [редактори-упорядники А. Душний, Б. Пиц] Дрогобич: Посвіт, 2018. С. 27–30.

10. Кубік О. Типологія ансамблів у бандурному мистецтві України та діаспори. *Музичне мистецтво ХХІ століття – історія, теорія, практика: збірник наукових праць інституту музичного мистецтва Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка* / [загальна редакція та упорядкування А. Душного]. Дрогобич – Кельце – Каунас – Алмати – Баку: Посвіт, 2019. Вип. 5. С. 183–192.

11. Кубік О. Є. Капели бандуристів України та української діаспори в контексті взаємодії вокально-інструментального та хорового виконавства. *Актуальні проблеми народно-інструментального виконавства в Україні: історія і сучасність: зб. наук. пр. редактор-упорядник Л. І. Горіна*. Рівне, Волин. Обереги, 2019. С. 87–94.

12. Кубік О. Є. Специфіка ансамблевого мистецтва бандуристів української діаспори. *Мистецтво. Культура. Освіта: збірник наукових праць Навчально-наукового Інституту мистецтв ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника» 2019*. Вип. 3. Івано-Франківськ: Фоліант, 2019. С. 25–28.

URL: <http://surl.li/nhgtr>

13. Кубік О. Є. Ансамблеве бандурне мистецтво Прикарпаття: історія, колективи, здобутки. *Народно-інструментальне мистецтво на зламі ХХ-ХХІ століть: збірник матеріалів та тез ХІІІ-ої міжнародної практичної конференції* / [редактори-упорядники А. Душний, Б. Пиц]. Дрогобич: Посвіт, 2019. С. 150–152.

14. Кубік О. Є. Муніципальна капела бандуристів – музичний феномен Прикарпаття. *Музичне мистецтво ХХІ століття – історія, теорія, практика: збірник наукових праць інституту музичного мистецтва Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка* /

[загальна редакція та упорядкування А. Душного]. Дрогобич – Кельце – Каунас – Алмати – Банська Бистриця: Посвіт, 2020. Вип. 6. С.100–109.

15. Кубік О. Є. Ансамбль бандури і симфонічного оркестру у творчості Юрія Олійника (США) *Українське мистецтво, культура, освіта: актуальні проблеми, тенденції та перспективи розвитку: збірник наукових праць (за матеріалами Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції 25–28 травня 2021 р.). До 20-річчя Навчально-наукового Інституту мистецтв ДВНЗ Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника*. Івано-Франківськ: «Фоліант», 2021. С. 113–114.

URL: <http://surl.li/nhgun>